

SUPLEMENT DO MATERIAŁU Z II SESJI.

- 1) Kwestia zabierania Mszału na czas okadzenia podczas przygotowania darów:
 - a) Od wielu wieków Mszał na czas okadzenia ołtarza był obowiązkowo zabierany. Do reformy posoborowej Liturgia była bardzo bogata w symbolikę, w którą wzbogacały się czynności, które miały początkowo wymiar czysto praktyczny. Tak też było w tym przypadku. Mszał, który był bardzo cenny byłby podczas okadzeń narażony na zniszczenie. Nie tylko spalenie, ale także zabrudzenie stron.
 - b) Mszał z natury nie należy¹ do ksiąg, które można okadzać: „Następnie, jeżeli stosuje się okadzenia, kapłan nakłada i w milczeniu błogosławi kadzidło, po czym okadza dary ofiarne, krzyż i ołtarz. Ministrant, stojąc z boku ołtarza, okadza kapłana, a następnie lud.” (OWMR 144)
 - c) Również OWMR (306) mówi: „Na mienie ołtarza bowiem można umieszczać tylko te przedmioty, które są konieczne przy sprawowaniu Mszy świętej, [...] od przygotowania darów do puryfikacji naczyń: kielich, patenę, puszkę, jeśli to konieczne, korporał, puryfikaterz, palkę i mszał.” Mszał wtedy konieczny nie jest.
 - d) Ponieważ istnieje ogólna zasada, że podczas Liturgii zasadniczo nie wykonujemy czynności, które nie są wprost określone to należałoby porzucić tę praktykę. Trzeba jednak zaznaczyć, że przez takie sztywne podejście do sprawy sprawiło, że przez kilkadziesiąt lat rozpoczynano w niektórych kościołach Wigilię Paschalną pomijając „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”, gdyż nikt jasno tego nie określił. Dopiero najnowsza edycja Mszału podaje konieczność znaku Krzyża.
 - e) W części kościołów zaprzestano praktykować zabierania Mszału. Dało to się zauważyć także podczas Mszy sprawowanych przez papieża.
 - f) Dyskusje² pomiędzy liturgistami na ten temat trwają już kilkadziesiąt lat. Mamy nadzieję, że kiedyś zostanie to jednoznacznie rozwiązane poprzez stosowny przepis.
 - g) Podsumowując powyższe argumenty „za i przeciw” przyjmuję się na kursie następującą zasadę:
„Ze względu na historię oraz czytelność znaku można pozostawić ołtarz na czas okadzenia bez Mszału i mikrofonu, tak, aby było wiadomo co zostało okadzone (dary, krzyż, ołtarz). Zalecaną praktyką jest jednak pozostawienie Mszału na ołtarzu.”
- 2) Reguły wyznaczania lat danego cyklu. Dla cyklu powszedniego (Rok I i Rok II) jest to w miarę proste.³ Komplikuje się to nieznacznie dla cyklu trzyletniego.
 - a) Stare⁴ wprowadzenie do Lekcjonarza Mszałnego podaje w punkcie 3b
„Poszczególne lata oznacza się literami A, B, C. Ustalenia zaś, który rok ma być A, B lub C, dokonuje się następująco. Literą C oznacza się rok, którego liczba jest podzielna przez 3, przyjmując za początek cyklu rok pierwszy ery chrześcijańskiej. Tak rok 1 byłby rokiem A, rok 2 — rokiem B, rok 3 — rokiem C, a lata 6, 9, 12 itd. znów rokiem C. I tak np. rok 1968 jest rokiem C, rok zaś następny, tzn. 1969 — rokiem A, rok 1970 jest rokiem B, a rok 1971 — znów rokiem C, itd.
Jest jednak rzeczą oczywistą, że poszczególne cykle będą według układu roku liturgicznego, mianowicie od pierwszej niedzieli adwentu, która przypada w poprzedzającym roku cywilnym.”
 - b) Jak zapewne większość pamięta ze szkoły podstawowej, gdy liczba jest podzielna przez 3 to reszta z dzielenia jej przez 3 jest równa 0. Wtedy będzie rok C. Gdy reszta będzie równa 1 to będzie rok A. Gdy reszta będzie równa 2 to będzie rok B. Jak to szybko wyliczyć? Korzystając z własności podzielności liczb przez 3. Sumujemy cyfry w liczbie, a ponieważ mamy rok zapisany czterocyfrowo to nigdy nie przekroczymy liczby 39. Gdy otrzymamy sumę dwucyfrową to znowu dodajemy do siebie te cyfry. Liczbę jednocyfrową jest już łatwo podzielić z resztą przez 3.
Przykłady:
 - 2002=>2+0+0+2=4 4:3=1 + r.1 Rok A.
 - 2012=>2+0+1+2=5 5:3=1 + r.2 Rok B.
 - 1977=>1+9+7+7=24 2+4=6 6:3=2 + r.0 Rok C.
- 3) Ze względu na to, że pierwsze trzy Ewangelie są synoptycznymi, czyli opisują (choć w różny sposób) większość tych samych wydarzeń z życia Zbawiciela został stworzony dobór Ewangelii na niedziele zwykłe w ciągu roku:
 - a) W Roku A jest czytana Ewangelia wg Św. Mateusza.
 - b) W Roku B jest czytana Ewangelia wg Św. Marka.
 - c) W Roku C jest czytana Ewangelia wg Św. Łukasza.Św. Jan spisując Ewangelię chciał opowiedzieć głównie o tych wydarzeniach, których inni ewangelisci nie wymienili. Dlatego jest ona Ewangelią uzupełniającą i jest czytana m.in. w III niedzielę Adwentu, Okres Bożego Narodzenia, Wielkiego Postu i Wielkanocy (np. Męka Pańska w Wielki Piątek).

1 Okadzenie Mszału, w którym zawarte jest orędzie wielkanocne (Exsultet) jest tu wyjątkiem ze względu na czas i to orędzie.

2 Przykład jednej z nich: <http://www.kkbids.episkopat.pl/index.php?id=53>

3 „Cyklu pierwszego używa się w latach nieparzystych, cyklu drugiego używa się w latach parzystych” Wprowadzenie, Tom I, 4b.

4 Wydane 1981 roku, nowe zostało wydane w 2012 roku i znacznie się różni od starego.